

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Obo/22/2016                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 9016898208                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 25.09.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Beáta Miničová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:9016898208.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu: Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovanému: Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Kollárova 26, 917 01 Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu Ing. Daniela Takáčová, nar. 28. novembra 1958, SNP 11, 909 01 Skalica, o určenie popretej pohľadávky vo výške 6.597,34 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2014, č. k. 1Cbi/5/2014-107, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2014, č. k. 1Cbi/5/2014-107 v napadnutej časti p o t  
v r d z u j e.

II. Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 31.7.2014, č. k. 1Cbi/5/2014-107 určil, že v konkurznom konaní úpadcu Ing. Daniela Takáčová, sp. zn. 25K/36/2012, sa pohľadávky žalobcu Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, prihlásené prihláškou zo dňa 9.4.2013 v zmysle § 32 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení (ďalej len ZKR), považujú vo výške 1.405,75 Eur za zistené. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že právny predchodca žalobcu Sociálna poisťovňa, ústredie, podaním zo dňa 9.4.2013 prihlásila v súlade s ust. § 28 ZKR pohľadávky pod por. č. 1 - 18 v súhrnnej výške 13.800,90 Eur.

3. Listom zo dňa 5.6.2013 označeným ako oznámenie o popretí pohľadávky a doručeným Sociálnej poisťovni - ústredie dňa 11.6.2013 žalovaný oznámil, že prihlásené pohľadávky evidované v zozname

pohľadávok pod č. 6/12 - 6/22 poprel. Pohľadávky pod por. č. 6/12 až 6/20 žalovaný poprel s poukazom na ust. § 147 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj ZSP), pohľadávku pod por. č. 6/21 v časti penále za obdobie 12/2001-01/2003 s poukazom na ust. 241 ods. 1 v spojení s ust. § 147 ods. 1 ZSP, vo zvyšnej časti pre nepreskúmateľnosť spôsobenú nečitateľnosťou listiny preukazujúcej uplatnený nárok, pohľadávku pod por. č. 6/22 v časti penále za obdobie 12/2001-01/2003 s poukazom na ust. § 241 ods. 1 v spojení s ust. § 147 ods. 1 ZSP.

4. Žalobca trval na tom, že pokiaľ ide o rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktorými bolo predpísané penále (por. č. 6/21-6/22), tieto sú právoplatné a vykonateľné a jedine v rámci odvolacej lehoty mohol vzniesť žalovaný námietku premlčania nároku. Pokiaľ ide o ďalšie rozhodnutia, kde žalovaný namieta, že uplynula 6 - ročná premlčacia lehota na vymáhanie, uviedol, že námietky mohol dlžník vzniesť len v rámci námietok proti exekúcii. Všetky rozhodnutia boli dané na vymáhanie a v rámci exekúcie v zákonnej lehote námietky podané neboli. Ak by aj pripustil, že nie je možné postupovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, žalobca mal za to, že námietku premlčania mohol žalovaný uplatniť len v rámci námietok v exekúcii.

5. S poukazom na § 147 ods. 1, 3, § 241 ods. 1 ZSP a § 32 ZKR dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba o určenie pohľadávok za zistené bola dôvodná čo do výšky 1.405,75 Eur. Ide o pohľadávky, ktoré poprel žalovaný pod poradovým číslom 6/21 vo výške 15,02 Eur a číslom 6/22 vo výške 1.390,73 Eur a vyplývajú z rozhodnutia č. 700-0430000313-GC04/13 právoplatného a vykonateľného dňa 05.02.2013 a rozhodnutia č. 700-0440000813-GC04/13 právoplatného a vykonateľného dňa 12.02.2013, ktorými bolo predpísané penále. Žalovaný podľa súdu prvej inštancie nemôže namietat premlčanie práva predpísať penále, keďže v oboch prípadoch ide o právoplatné a vykonateľné rozhodnutia. Námietku premlčania mohol žalovaný uplatniť len v rámci odvolacej lehoty, čo neurobil.

6. Súd prvej inštancie zdôraznil, že predmetom tohto konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia štátneho orgánu, súd len určuje, či popreté pohľadávky sa považujú za zistené alebo nie. V tomto prípade žalovaný nepoprel pohľadávky dôvodne, pretože žalobca vymáha pohľadávky vo výške 1.405,75 Eur na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí v zákonom stanovenej premlčacej lehote. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s názorom žalovaného, že časť pohľadávky možno poprieť pre nečitateľnosť listiny, keď z popretia pohľadávok je zrejmé, že nároky vedel identifikovať a rozdelil ich do zoznamu popretých pohľadávok.

7. Pokiaľ ide o popretie pohľadávok vo výške 5.191,59 Eur, prvoinstančný súd bol toho názoru, že v tejto výške žalovaný poprel pohľadávky správne, nakoľko nebolo sporné, že uplynulo 6 rokov od právoplatnosti predmetných rozhodnutí. Súd prvej inštancie sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že exekučné konania nemajú svoj právny následok v spočívaní premlčanej doby práva žalobcu vymáhať predpísané poistné tak, ako to predpokladá Občiansky zákonník.

8. Popretie predmetných pohľadávok správcom z dôvodu premlčania vymáhania v zmysle § 147 ods. 3 ZSP, je preto podľa súdu v podstate vznesením námietky premlčania a vzhľadom na účinky premlčania nedochádza k zániku pohľadávok, avšak pre premlčanie práva nemôžu byť v rámci konečného rozvrhu uspokojované. Z uvedeného podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný poprel pohľadávky pod por. č. 6/12 až 6/20 v celkovej výške 5.191,59 Eur dôvodne, preto v tejto časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O. s. p.

9. Proti druhému výroku rozsudku súdu prvej inštancie, t. j. proti výroku, ktorým bola vo zvyšku žaloba zamietnutá, podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudkom určil, že v konkurznom konaní úpadcu Ing. Daniela Takačová, sp. zn. 25k/36/2012, sú pohľadávky žalobcu Slovenská konsolidačná, a.s. so sídlom v Bratislave (namiesto nesprávne uvedeného Sociálna poisťovňa) vo výške 1.405,75 Eur, prihlásené prihláškou zo dňa 9.4.2013 v zmysle § 32 ZKR zistené.

10. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, keď rozhodol, že právo vymáhať predmetné pohľadávky, je premlčané z dôvodu, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 112

Občianskeho zákonníka.

11. Podľa žalobcu zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nevyklučuje subsidiárne použitie Občianskeho zákonníka, práve naopak vo viacerých svojich ustanoveniach odkazuje na úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku. Poukázal tiež na to, že v zmysle ustanovenia § 28 ZSP sa na právne úkony v sociálnom poistení vzťahuje osobitný predpis a to Občiansky zákonník, ktorý tiež upravuje napríklad aj počítanie lehôt alebo postupovanie pohľadávok. So zreteľom na uvedené, predmetné pohľadávky nie sú premlčané, pretože boli riadne uplatnené v exekučnom konaní v súlade s Exekučným poriadkom a počas tohto konania premlčacia doba neplynula.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu v časti jeho druhého výroku potvrdiť. Uviedol, že zotrváva v presvedčení o premlčaní práva žalobcu vymáhať pohľadávky zapísané v zozname pohľadávok pod číslom 6/12 - 6/20 podľa ust. § 147 ods. 3 ZSP, a preto žalobcom uplatnený nárok v rozsahu pohľadávok zapísaných v zozname pohľadávok pod číslom 6/12 - 6/20 neuznáva. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa v celom rozsahu stotožnil a zdôraznil, že pri pohľadávkach pod por. č. 6/12 až 6/20, došlo k premlčaniu práva ich vymáhať v zmysle ust. § 147 ods. 3 ZSP, a teda tieto pohľadávky nemôžu byť v konečnom rozvrhu uspokojované.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj odvolací súd) [§ 470 ods. 1, ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

14. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1.7.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Predmetom konania je určenie popretej pohľadávky podľa ustanovení ZKR. ZKR s cieľom uspokojiť veriteľov v čo najväčšej miere, upravuje postavenie, práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb v čase ich úpadku alebo hroziaceho úpadku. Ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len konanie podľa tohto zákona) sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku /ust. § 196 ZKR/.

16. Účinky vyhlásenia konkurzu upravuje piata hlava, prvý oddiel uvedeného zákona. Ustanovenia § 48, § 102 a § 103 ZKR upravujú účinky vyhlásenia konkurzu a zrušenia konkurzu na exekúciu. Tieto ustanovenia majú povahu špeciálnej právnej úpravy vo vzťahu k Exekučnému poriadku. V zmysle tejto právnej úpravy sa exekučné konania, ktoré začali pred vyhlásením konkurzu, ak sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, v dôsledku vyhlásenia konkurzu zastavujú zo zákona. Zrušením konkurzu z dôvodov uvedených v ustanovení § 102 a § 103 ZKR okrem iného zaniká aj zákaz viesť exekučné konania proti majetku podliehajúceho konkurzu.

17. ZKR ukladá správcovi povinnosť skúmať prihlásené pohľadávky s odbornou starostlivosťou a súčasne mu umožňuje prihlásenú pohľadávku poprieť z dôvodu vymáhateľnosti. Veriteľ popretej pohľadávky sa môže proti správcovi žalobou na súde domáhať, aby určil popretú pohľadávku /§ 32 ZKR/.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že správca konkurznej podstaty v konkurznom konaní poprel prihlásené, rozhodnutiami priznané pohľadávky žalobcu evidované pod poradovým číslom 6/12 až 6/20 s poukazom na ustanovenia § 147 ods. 3 ZSP, ktoré upravuje premlčanie práva vymáhať poisťné v lehote 6 rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa poisťné predpísalo. Žalovaný tak vzniesol

námietku premlčania ich vykonateľnosti. Žalobca podal podľa ustanovení ZKR žalobu o určenie popretých pohľadávok. Nesporným je, že uplynulo 6 rokov od právoplatnosti rozhodnutí, z tohto dôvodu uplynula pre vymáhanie poistného premlčacia doba uvedená v ust. § 147 ods. 3 ZSP, a to ešte pred vyhlásením konkurzu dňa 14.03.2013.

19. Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu, so zreteľom na skutočnosť, že určenie popretej pohľadávky je upravené ZKR, ktorý špeciálne upravuje postavenie prihlásených exekúovaných pohľadávok /kedy nie je možné pripustiť aplikáciu Exekučného poriadku a Občianskeho zákonníka/, žalovaný pri výkone svojej správcovskej činnosti postupoval správne, ak žalobcom uplatnené pohľadávky poprel a súd prvej inštancie vyvodil správny právny záver, keď žalobu v napadnutej časti zamietol, preto odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31.07.2014, č. k. 1Cbi/5/2014-107 v časti jeho druhého výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní bol žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného

uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.